

к) Тоа исто става и съ причастіа-та, кога они са на мѣсто свѣстивителни и подлежащи; както: Блажени дѣлѣщи и жѣждѣщи прѣды, покрывѣай водѣми превѣспреннаа, полагаай ѿвѣди, ходѣй на крылѣ вѣтрѣнню.

в) На противѣ тоа, кога прилагателно-то име и мѣстоименіе такожде и причастіе то в сказѣемо, тога оно са постава съ усѣченно окончаніе; както: Благословѣнна ѿси ты въ женѣхѣ, благословѣнѣ Богѣ нашѣ, ницѣ и ѿкаѣненѣ ѿсмѣ дѣхѣ.

г) Кога прилагателно, мѣстоименіе и причастіе са опредѣленіе или допѣленіе на подлежаще-то и сказѣемо-то, тога они могатѣ и така и инакѣ да са употребатѣ. Полно окончаніе са употребѣва, кога са говори за опредѣлены предмети, или гдѣ въ грѣцкѣй-а тѣкстѣ има членѣ, а усѣчено кога са говори за неопредѣлени.

3. Числителны-те ѿдѣнѣ, двѣ, ѿба три чѣтырѣ какѣ прилагателны ся согласуватѣ съ подлежаще-то и сказѣемо-то или глаголѣ-а въ родѣ число и падежѣ. Отѣ които ѿдѣнѣ прѣма единственно число, три и чѣтырѣ множественно, а двѣ и ѿба такожде двѣнадѣсѣте и ѿвѣнадѣсѣте всегда двоиственно; ето примѣри: Бѣста ѿба нѣга, вѣдѣта двѣ, двѣ странѣ, дрѣгам двѣ таланта, ѿвѣнадѣсѣте ѣченѣка, двѣнадѣсѣте коша.